

DECIZIA nr.//29.03.2013
privind soluționarea contestației depusă de
Intreprinderea individuală, din localitatea ..., nr....., jud.Mureș,
înregistrată sub nr...../03.12.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către, din localitatea, nr....., jud.Mureș, asupra contestației înregistrată sub nr./03.12.2013, completată prin adresa nr...../04.03.2013, formulată împotriva Deciziei de impunere nr...../11.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere emisă de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală [n baza Raportului de inspecție fiscală nr...../11.10.2012, comunicate petentei la data de 01.11.2012, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Suma contestată este de lei, compusă din:

- lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată;
- lei reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei reprezentând penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art.206 și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, prin organele specializate, este legal investită să soluționeze cauza.

A) Prin prezenta cale administrativă de atac petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr...../11.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de și a Raportului de inspecție fiscală nr...../11.10.2012 invocând următoarele:

- organele de inspecție fiscală au reținut că a realizat venituri din livrarea materialului lemnos și din prestări servicii executate în perioada 01.06.2011-30.06.2012 în sumă de lei.

- organele de inspecție fiscală au calculat pentru perioada 01.06.2011-30.06.2012 taxa pe valoarea adăugată pe care PFA ar fi avut obligația să o colecteze, în sumă de lei, la care au fost calculate majorări și penalități de întârziere în sumă de lei.

- consideră decizia de impunere, cât și raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă această decizie de impunere, cu privire la suma de lei reprezentând TVA și majorările de întârziere aferente ca fiind netemeinice și nelegale, iar sumele stabilite ca obligații suplimentare de plată în sarcina petentei sunt nejustificate.

- persoana fizică autorizată face parte din categoria de contribuabili a căror venituri sunt reglementate de art.46-54 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

- potrivit prevederilor art.49, alin.(8) din Codul fiscal coroborate cu prevederile art.5 din Legea contabilității nr.82/1991 și prevederile OMF 1040/2004, persoanele fizice autorizate care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă.

- petenta citează prevederile pct.13, 17, 38 și 48 din OMFP nr.1040/2004 privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă și prevederile art. 49, alin.(8) și art.152, alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și analizează conținutul acestora, concluzionând că PFA, persoană care desfășoară activități independente și care aplică regimul special de scutire de TVA nu are obligația legală să țină evidența livrărilor și a prestărilor de servicii cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

- jurnalul de vânzări este documentul contabil oficial și legal în baza căruia se stabilește cifra de afaceri.

- petenta precizează că potrivit art.152, alin.1 din Codul fiscal, cifra de afaceri stabilită pentru plafonul de 35.000 euro trebuie să fie declarată sau realizată, nici una din aceste condiții nefiind îndeplinită, ținând cont de faptul că PFA este înregistrat ca și contribuabil care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit, neavând obligația să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

- organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de faptul că beneficiarii anumitor livrări de bunuri și respectiv prestări de servicii au fost persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA, caz în care se aplică măsurile de simplificare prevăzute la art.160 din Codul fiscal.

- petenta citează art.160, alin. (1) și (2), lit.a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și analizează conținutul acestora, concluzionând că PFA Dicu Vălean Gheorghe nu ar fi trebuit să colecteze TVA decât pentru livrările și prestările de servicii efectuate către persoane neînregistrate în scopuri de TVA, așa cum a fost stabilit în primul act de control efectuat de către comisarii Gărzii Financiare prin procesul-verbal nr...../03.04.2012.

- organele de inspecție fiscală au reținut în mod abuziv în sarcina contribuabilului suma de 45.530 lei reprezentând TVA, chiar dacă cea mai mare parte din livrările de

grinzi și chereștea au fost efectuate către persoane înregistrate în scopuri de TVA.

- petenta redă modul de calcul pentru TVA de plată pentru perioada 01.06.2011-30.06.2012, rezultând baza impozabilă în sumă de lei și TVA aferentă în cuantum de lei.

B) Față de aspectele contestate se reține că, în urma verificării efectuate de organele de control din cadrul D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală, la întreprinderea individuală, având ca obiectiv efectuarea unei inspecții fiscale parțiale, vizând taxa pe valoarea adăugată, au fost întocmite Raportul de inspecție fiscală nr./11.10.2012 și Decizia de impunere nr./11.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, în care au fost redate următoarele constatări:

Urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au reținut că petenta desfășoară activități economice, constând în vânzări de materiale lemnoase și prestări de servicii, desfășurate în mod independent, care reprezintă operațiuni impozabile taxabile din punct de vedere a taxei pe valoarea adăugată, pentru care se aplică cota standard, conform art.140, alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În perioada 01.01.2011 - 30.04.2011, persoana fizică verificată a realizat o cifră de afaceri în sumă totală de lei din activități economice.

Având în vedere cele prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au reținut că petenta a depășit plafonul de scutire prevăzut la art.152, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (119.000 lei, adică echivalentul a 35.000 euro la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării), în cursul lunii aprilie 2011, fără să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, obligație prevăzută de art. 152, alin. (6) din același act normativ.

Întrucât persoana fizică verificată avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA cel târziu pînă la data de 10 mai 2011, având în vedere prevederile art.153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au reținut că petenta devine platitoare de TVA din data de 01.06.2011.

În consecință s-a reținut că întreprinderea individuală avea obligația să calculeze și să achite TVA pentru veniturile realizate, în perioada 01.06.2011 – 30.06.2012 , obligație prevăzută de art. 137, alin. (1), din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, drept pentru care organele de control au procedat la stabilirea TVA de plată, pentru această perioadă, în cuantum de lei.

Pentru neplata la termenul legal, prevăzut de art.157 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 , privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în sumă de lei din care: majorări de întârziere/dobânzi de lei și penalități de lei, potrivit prevederilor art. 119, art.120 și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală.

Întrucât faptele prezentate anterior, ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.9 alin.(1), lit.a) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, organele de inspecție fiscală au sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș prin adresa nr...../31.10.2012 în complectare la sesizările penale nr...../03.04.2012 și nr...../13.06.2012 transmise de către organele de control din cadrul Gărzii Financiare Mureș.

C) Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

În fapt, organele de inspecție fiscală au reținut că potrivit vectorului fiscal, în anul 2011 Intreprinderea individuală nu era înregistrat ca platitor de TVA, iar impunerea activității desfășurate s-a realizat pe baza normelor de venit, situație în care, conform prevederilor art.49, alin. (8) din Codul fiscal, aceasta nu avea obligația să organizeze și să conducă contabilitatea în partidă simplă.

La solicitarea comisarilor din cadrul Gărzii Financiare Mureș, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș -Activitatea de Inspecție Fiscală, au inițiat în data de 04 iulie 2012, efectuarea unei inspecții fiscale la contribuabilul mai sus menționat, inspecție fiscală care nu s-a putut finaliza întrucât d-nul Dicu Valean Gheorghe, s-a prezentat la sediul AFP (locul efectuării inspecției fiscale fiind stabilit de comun acord cu contribuabilul) în ziua de 04.07.2012 cu o parte din avizele de însoțire a materialului lemnos și a cherestelei (anexa nr.2 la raportul de inspecție fiscală), cu un număr de 6 facturi emise în valoare totală de lei (anexa nr.3 la raportul de inspecție fiscală) reprezentând prestări servicii executate către terți, facturi de achiziție a materialului lemnos (anexa nr. 4 la raportul de inspecție fiscală), precum și un număr de 19 facturi în valoare totală de lei (anexa nr.5 la raportul de inspecție fiscală) emise de SC SRL din localitatea Androneasa și contractul de vânzare - cumpărare nr..... din data de 01.08.2011. În anexa nr. 6 la raportul de inspecție fiscală este prezentat contractul încheiat între firma menționată anterior în calitate de vânzător și contribuabilul supus inspecției fiscale, în calitate de cumpărător.

Contribuabilul susține că restul de documente i-au fost furate, iar furtul acestora a fost reclamat la Poliția municipiului, fără a prezenta un act doveditor în acest sens, documentul prezentat fiind factura nr./20.01.2012 emisă de CN Poșta Română SA- Oficiul poștal Reghin, reprezentând publicare în Monitorul Oficial (fără a fi înscrise alte mențiuni pe aceasta).

Referitor la furtul documentelor, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise d-lui

În nota-explicativă acesta a menționat următoarele: " [.. .] în cursul lunii ianuarie 2012 am fost plecat la Tg. Mureș având asupra mea actele contabile de la firma [...] din neatenție am lăsat geamul mașinii deschis [...] pe când m-am întors înapoi după cam 40-50 minute am constatat că de pe bancheta din spate mi-a dispărut o jachetă de piele și o geantă de piele cu tot cu ce am avut în ea. Actele contabile și mai multe documente personale [...]. Am anunțat Poliția municipiului și am fost îndrumat de către polițiști să merg la Monitorul Oficial să public și să aștept răspuns timp de 6 luni [...]. "

Având în vedere starea de fapt menționată mai sus, întrucât inspecția fiscală nu s-a putut finaliza, organele de inspecție fiscală au întocmit Procesul-verbal și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr./17.07.2012, prin care s-a lăsat contribuabilului măsura reconstituirii actelor și documentelor financiar-contabile pentru perioada 01.01.2011 - 31.03.2012, în termen de 30 zile de la data comunicării acesteia în baza prevederilor art. 26 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, acțiunea de inspecție fiscală fiind suspendată, acest fapt fiindu-i comunicat contribuabilului prin Adresa nr./18.07.2012.

Contribuabilul nu a dus la îndeplinire măsura de reconstituire a actelor și documentelor financiar-contabile în termenul stabilit, acțiunea de inspecție fiscală fiind reluată în data de 20.09.2012, contribuabilul fiind înștiințat de reluarea inspecției fiscale prin Adresa nr./20.09.2012 (anexa nr.7 la raportul de inspecție fiscală).

Astfel, în situația dată, pe baza facturilor de achiziție a materialului lemnos, puse la dispoziție de către contribuabil (anexa nr. 4 la raportul de inspecție fiscală), a fișelor sintetice de cont transmise de unii furnizori ai contribuabilului (anexa nr. 8 la raportul de inspecție fiscală) precum și pe baza actelor de punere în valoare (APV) puse la dispoziție de către APP (anexa nr. 9 la raportul de inspecție fiscală), organele de inspecție fiscală au determinat cantitatea de material lemnos intrată în gestiune, aceasta fiind de mc (.... mc masă lemnoasă pe picior, mc lemn rotund rășinoase și mc bușean rășinoase) în valoare totală de lei (anexa nr.10 la raportul de inspecție fiscală).

Potrivit explicațiilor scrise (anexa nr. 11 la raportul de inspecție fiscală) date de d-nul la solicitarea organelor de inspecție fiscală, referitor la consumul specific de material lemnos utilizat pentru obținerea unui mc de grinzi, respectiv cherestea, acesta susține că pentru obținerea unui mc grinzi a utilizat mc material lemnos, iar pentru obținerea unui mc cherestea a utilizat mc material lemnos.

În concluzie, cantitatea de masă lemnoasă exploatată și materialul lemnos achiziționat de la diverși furnizori se regăsește în produsele finite obținute și vândute, astfel: cherestea x 1,5mc= mc/material lemnos și grinzi mc x 2,5 mc = mc/material lemnos, cantități care se regăsesc înscrise și la rubrica «ieșiri prin vânzări» din documentația SUMAL, cu excepția cantității de mc lemn de foc (anexa nr.12 la raportul de inspecție fiscală).

Organele de inspecție fiscală au reținut că în data de 01.02.2012, contribuabilul a fost verificat și de către Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare, verificarea efectuându-se pe baza datelor înscrise în documentația SUMAL și Registrul de evidență a materialului lemnos, fiind verificată perioada 01.01.2011 - 05.01.2012, întocmindu-se în acest sens Procesul-verbal nr./01.02.2012 (anexa nr.13 la raportul de inspecție fiscală), ocazie cu care s-a efectuat inventarul faptic al materialului lemnos și confruntarea acestuia cu stocul scriptic înscris în documentația SUMAL și Registrul de evidență a materialului lemnos, constatându-se că pentru cantitatea de mc lemn lucru rășinoase în valoare de lei, nu există documente de proveniență, situație în care organele de control din cadrul Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare, au procedat la confiscarea valorică a materialului lemnos.

Având în vedere faptul că organele de control din cadrul ITRSV, cu ocazia inventarului efectuat nu au identificat în stoc cantitatea de mc lemn de foc

înscrisă în actele de punere în valoare (APV), cantitate care parțial se regăsește și în avizele de însoțire a materialului lemnos prezentate de contribuabil, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise d-lui, cu privire la prețul de vânzare și destinația acestuia.

Prin explicațiile scrise (anexa nr. 11 la raportul de inspecție fiscală), d-nul, susține că prețul de vânzare pentru lemnul de foc este de lei/mc, iar în stoc nu mai deține nimic.

Urmare analizei materialelor documentare puse la dispoziție de către comisarii Gărzii Financiare și parțial de catre contribuabil, respectiv documentația din aplicația SUMAL, organele de inspecție fiscală au procedat la determinarea bazei impozabile aferente livrarilor, luând în calcul prețul mediu de comercializare al cherestelei ca fiind lei/mc, pentru grinzi prețul mediu delei/mc, iar prețul mediu de comercializare al lemnului de foc de lei/mc (prețurile medii de comercializare sunt cele comunicate de contribuabil prin explicațiile scrise date de acesta la solicitarea organelor de inspecție fiscală și la solicitarea comisarilor din cadrul Gărzii Financiare Mureș).

Din inspecția fiscală efectuată, organele de inspecție fiscală au reținut că petenta desfășoară activități economice, constând în vânzări de materiale lemnoase și prestări de servicii, desfășurate în mod independent, care reprezintă operațiuni impozabile taxabile din punct de vedere a taxei pe valoarea adăugată, pentru care se aplică cota standard, conform art.140, alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar în perioada 01.01.2011 - 30.04.2011, persoana fizică verificată a realizat o cifră de afaceri în sumă totală de lei din activități economice.

Având în vedere cele prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au reținut că petenta a depășit plafonul de scutire prevăzut la art.152, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (119.000 lei, adică echivalentul a 35.000 euro la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării), în cursul lunii aprilie 2011, fără să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, obligație prevăzută de art. 152, alin. (6) din același act normativ.

Întrucât persoana fizică verificată avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA cel târziu pînă la data de 10 mai 2011, având în vedere prevederile art.153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au reținut că petenta devine platitoare de TVA din data de 01.06.2011.

În consecință s-a reținut că întreprinderea individuală avea obligația să calculeze și să achite TVA pentru veniturile realizate, în perioada 01.06.2011 – 30.06.2012 , obligație prevăzută de art. 137, alin. (1), din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, drept pentru care organele de control au procedat la stabilirea TVA de plată, pentru această perioadă, în cunștință de lei.

Pentru neplata la termenul legal, prevăzut de art.157 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 , privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în sumă de lei din care: majorări de întârziere/dobânzi de lei și

penalității de lei, potrivit prevederilor art. 119, art.120 și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală.

Întrucât faptele prezentate anterior, ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.9 alin.(1), lit.a) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, organele de inspecție fiscală au sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș prin adresa nr...../31.10.2012 în complectare la sesizările penale nr...../03.04.2012 și nr...../13.06.2012 transmise de către organele de control din cadrul Gărzii Financiare Mureș.

În drept, potrivit prevederilor art.214 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, **“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:**

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]

(3) Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]'.

În cauză, obiectul litigiului izvorăște din constatările făcute de organele de inspecție fiscală potrivit cărora contribuabilul verificat s-a sustras de la plata către bugetul statului a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În consecință, confirmarea sau infirmarea constatrilor organelor de control privitoare la operațiunile derulate, determină adoptarea unor soluții diferite [n ceea ce privește] menținerea sau anularea obligațiilor fiscale stabilite prin actul atacat. Cu alte cuvinte, [ntre stabilirea obligațiilor bugetare și cercetările care se efectuează] în dosarul penal există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei [n procedură administrativă].

Astfel, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei [nainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept "penalul înlocuiește civilul", respectiv art.22 din Codul de procedură penală, republicat, care, în legătură cu autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile în penal, precizează următoarele:

“Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organului de urmărire penală și a instanței penale, cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

Se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale [n privința existenței faptei.

Având în vedere aspectele prezentate, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului

infracțional al faptelor, potrivit principiului de drept "penalul în loc civilul", consacrat prin art.19 alin.(2) din Codul de Procedură Penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, D.G.F.P. Mureș prin Biroul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **urmează a se suspenda soluționarea cauzei în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de**

Conform principiului de drept potrivit căruia "accesorium sequitur principale", soluționarea contestației **urmează a fi suspendată și în ceea ce privește accesoriile în cuantum de lei** (din care majorări de întârziere/dobânzi de lei și penalități de lei) **afere taxei pe valoarea adăugată** stabilită suplimentar.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la reluarea procedurii de soluționare a contestației, la pct.10.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, se stipulează că **"Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale..."**.

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.209 alin.(1) lit.a) și art.210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E

Suspendarea soluționării cauzei, pentru suma totală de lei, compusă din:

- lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată;
- lei reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei reprezentând penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea

adăugată;

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacat` la Tribunalul Mure], [n termen de 6 luni de la data comunic`rii.

DIRECTOR EXECUTIV,

....